

15-02-2010

SUD BOSNE I HERCEGOVINE

SARAJEVO

Broj : U- 398/09

Sarajevo, 27.01.2010.godine

01-06 26

027-151-II/08

U IME BOSNE I HERCEGOVINE!

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Jadranke Brenjo, kao predsjednika vijeća, Fikreta Kršlakovića i Željke Krmek, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Ivke Kafedžić, kao zapisničara u upravnom sporu tužitelja „ASA AUTO“ d.o.o. Sarajevo, koga zastupa Mehmed Spaho, advokat iz Sarajeva, protiv rješenja broj: 01-06-027-151-II/08 od 13.08.2009.godine, tuženog Konkurenčijskog vijeća BiH, Sarajevo, u upravnoj stvari odgadjanja izvršenja konačnog upravnog akta tuženog, na nejavnoj sjednici održanoj dana 27.01.2010.godine, donio je slijedeći:

P R E S U D U

Tužba se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Rješenjem tuženog, broj: 01-06-027-151-II/08 od 13.08.2009.godine, odbijen je kao neosnovan zahtjev tužitelja (podnesen u smislu člana 18. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH) za odgadjanje pobijanog i izvršenja konačnog rješenja tuženog, broj 01-06-26-027-140-II/08 od 21.07.2009.godine.

Protiv ovog rješenja tužitelj je pokrenuo upravni spor zbog pogrešne primjene odredaba člana 18. stav 2. i 3. Zakona o upravnim sporovima BiH, navodeći da tuženi u postupku donošenja osporenog rješenja nije utvrdio odlučne činjenice niti je pravilno primijenio zakon, pa je pogrešno zaključio da nisu ispunjeni uslovi za odlaganje izvršenja konačnog upravnog akta. Smatra da je o zahtjevu za odlaganje izvršenja trebalo da odluci sud u smislu odredbe člana 18. stav 4. citiranog zakona, a ne tuženi. Iz svega

izloženog konačno je predložio da se tužba uvaži, osporeno rješenje poništi i da sud doneće odluku o odlaganju izvršenja konačnog upravnog akta tuženog.

U odgovoru na tužbu tuženi je predložio da se tužba odbije.

Tužba nije osnovana.

Odredbom člana 18. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH“, broj: 19/02 do 83/08), propisano je da nadležna institucija za provođenje izvršenja pobijanog rješenja može odgoditi izvršenje pobijanog konačnog upravnog akta do konačne sudske odluke, ako bi izvršenje nanijelo tužitelju štetu koja bi se teško mogla popraviti, a odgadjanje nije protivno javnom interesu, niti bi se njime nanijela veća nenadoknadiva šteta protivnoj stranici. Članom 18. stav 4. citiranog zakona određeno je da o odgodi izvršenja konačnog upravnog akta može odlučiti i sud. Odluku o ovom zahtjevu institucija mora donijeti u roku od tri dana od prijema zahtjeva za odgodu izvršenja, a po proteku ovog roka sud može odlučiti o zahtjevu za odlaganje izvršenja.

Navedenom odredbom citiranog zakona propisano je da će se izvršenje upravnog akta odgoditi do donošenja konačne sudske odluke u upravnom sporu. To znači da odluka o odgadjanju ili odbijanju zahtjeva za odgadjanje izvršenja ima pravno dejstvo samo do donošenja sudske odluke u upravnom sporu.

U konkretnom slučaju upravni spor koji je pokrenut kod ovog suda, pod brojem U-383/09, riješen je tako što je presudom ovog suda od 27.01.2010.godine tužba tužitelja odbijena. Stoga je u skladu sa odredbom člana 18. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH prestalo važenje osporenog rješenja, kojim je odbijen zahtjev tužitelja za odgadjanje izvršenja donošenjem sudske odluke u upravnom sporu. Poništenjem upravnog akta, koji je bio predmet administrativnog izvršenja, prestao je da postoji i izvršni naslov u tom postupku, pa je bespredmetno odlučivati o zakonitosti i pravilnosti rješenja kojim je odbijen zahtjev za odgadjanje izvršenja. Iz navedenih razloga tužba tužitelja nije osnovana, jer u konkretnom slučaju nije ni odlučno zbog čega je tuženi odbio zahtjev za odgadjanje izvršenja rješenja, koje je nakon rješavanja upravnog spora prestalo da postoji.

Ovaj sud ukazuje da je odredbom člana 276. stav 1. Zakona o upravnom postupku („Službeni glasnik BiH“, broj: 29/02) propisano da u slučaju kada je na osnovu rješenja provedeno izvršenje, a to rješenje je kasnije poništено ili izmijenjeno, tada izvršenik ima pravo tražiti da mu se vratí ono što mu je oduzeto, odnosno da se vrati u stanje koje proizlazi iz novog rješenja. O traženju izvršenika u smislu stava 1. citirane odredbe rješava organ koji je dozvolio, odnosno proveo izvršenje (član 276. stav 2. citiranog zakona).

Obzirom da je u konkretnom slučaju upravni spor pokrenut kod ovog suda pod brojem U- 383/09 riješen donošenjem presude 27.01.2010.godine, to je tužba podnesena protiv rješenja tuženog o odbijanju zahtjeva za odgadjanje izvršenja postala bezpredmetna, budući da odluka o odgadjanju ili neodgadjanju izvršenja ima pravno dejstvo samo do konačne sudske odluke donešene u upravnom sporu (član 18. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH).

Iz navedenih razloga ovaj sud je primjenom odredbe člana 37. stav 1. Zakona o upravnim sporovima BiH, odlučio kao u dispozitivu presude.

ZAPISNIČAR
Ivka Kafedžić

